

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 5. Qui obligentur ad Horas Canonicas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

diuinæ illius Maiestatis, sub cuius tamen est conspectu, & quam (vt ait S. Chrysologus) *pauent* Serm. 5.
Angeli, Potestates metuunt, & in faciem proruunt
cæli seniores : quos vt in terris imitere, author tibi sum, vt aut stans ores, aut (vt inquit Tertulianus)
 Deum tuum *de geniculis adores* ; sic adorauit Paulus, qui hoc de seipso : *flecto genua mea ad Patrem.* Ephes. 3.

Sic D. Bartholomeus qui centies in die flectebat.

Sic D. Iacobus, qui quod *assiduè coram Deo flecteret,* Lib. 3. Heres. 78. callosam genuum duritiem contraxerat, vt testatur S. Epiphanius.

Sic D. Augustinus, qui primorum Christianorum *trita genua* appellabat, & de seipso ingenuè addebat illud : *quotidie ad Ecclesiam curro, genua mihi trita sunt in orationibus.* Tract. 3. in Ioan. Utinam & tibi trita sint (amice Lector) ex oratione, auitaque pietate.

§. 5.

Qui obligentur ad horas Canonicas ?

Communis Theologorum sententia habet, ad horas Canonicas obligari primum eos omnes qui sacris, ac maioribus ordinibus initiati sunt. Tum etiam eos, qui beneficium Ecclesiasticum possident, vnde petatur bona pars honestæ sustentationis.

Tum denique religiosos omnes professos, & ad chorum destinatos. Et hæc communi Doctorum sensu tradi solent.

Cen-

Censuerunt tamen nonnulli, eos, qui ad ordines promoti sunt, nomine, ac ratione patrimonij, ad diuinum officium non teneri. Alij obligari tantum Sacerdotes, non autem Diaconos, aut Subdiaconos, iura enim meminerunt tantum Presbyterij; non autem Diaconi, aut Subdiaconi.

Tract. de
orat. c. 7.
nu. 2.

Vnde ingenuè fatetur Nauarrus nullum in iure Canonico extare decretum, quo præcipiatur Diaconis, aut Subdiaconis, vt diuinum officium percurrant. Cum enim iura illigent tantum Presbyterum, pressius accipi debent, non extendi, ex illa regula Iuris. *Fauores ampliandi, odia restringenda.*

Exc.
Presby-
ter. d. 91.

Verum vt hæc ita esse fateamur, dicendum tamen cum Nauarro, & communi sensu Interpretum Iuris Canonici: omnes initiatos sacris ordinibus, Diaconos omnes, ac Subdiaconos *generalitertius Ecclesiæ consuetudine eadem lege teneri, qua Presbyteri, qua Clerici beneficiarij: consuetudo enim vim legis habet moribus gentium recepta.*

De Religiosis professis, & choro addictis etiam conuenit inter authores, eos ad diuini officij pensum obligari. Verum lis est, ac contentio, qua lege, quo iure?

In sum.
verb.
hor. Can.

Caietanus vult tantum teneri sola consuetudine, quæ vbiq̃ue locorum inualuit; non autem vlllo Iure Canonico.

Paludanus hoc onus naturali iure eis impositum esse

esse contendit; vel eò tantum, quod populi elemosynis sustententur, ac viuant; ideoque pro eis ^{In 4. d. 15. q. 5. ar. 1.} ut orent, ac psallant incumbit. Vt ut sit, hic non disputo, sufficit in præsentia teneri.

De beneficiarijs res est extra controuersiam, de ^{D. 92. c. ult.} ijs enim loquuntur iura, & clamat vulgatum illud, *beneficium Ecclesiasticum datur propter officium.* Vbi glossa notat, *ideo priuatus officio, priuatus quoque est beneficio, cum sit eius sequela.*

Sed vna quæstio reliqua est, quo iure ad officium teneatur beneficiarius? an naturali, an diuino, an Ecclesiastico, an hoc, & illis?

Siluester docet beneficiarios solo Ecclesiæ præcepto ad diuinum officium persoluendum astringi. ^{Verb. hora. q. 8. d. 9.} Nauarrus iure tum diuino, tum naturali, tum Ecclesiastico. ^{De orat. c. 7. n. 3.}

Pro diuino iure appellat illa verba Prophetæ Regij. *Septies in die laudem dixi tibi.* Verum ut in ^{Pf. 118.} genue pronuntiem, quod in hac parte sentio, ex hoc Scripturæ loco, nihil peti potest, vnde ea beneficiario lex, ea necessitas incumbere videatur: etsi enim Dauidi ea fuerit consuetudo, non præcepto imposita est, sed voluntate suscepta: neque extat vestigium vnde beneficiarijs in posteros annos, & sæcula dicatur esse deriuata. Pro iure naturali, & quadam Iustitiæ lege multa faciunt argumenta.

Primum, omnium ore, calamoque expressum

Kkk

illud

442 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
illud axioma. *Beneficium datur propter officium.*

Alterum quia æquitatis, & Iustitiæ ratio postulare videtur, vt altari seruiat, qui de altari viuit. Accedit deinde & Tertium, quod laici frugum primitias, decimas, ac cæteras oblationes Ecclesijs reliquerint, vt in ijs videretur, qui diuinis intentus esset officijs, qui Deo supplex accideret, qui pro ipsis cœlum, ac superos exoraret.

Ex quibus omnibus primum conficimus illud, beneficium non tam esse virtutis præmium, quam laboris mercedem, ac stipendium exhibitæ operæ.

Deinde cum, qui officium omittit, reipsa non facere fructus suos: sed pro rata ad restitutionem teneri: cum enim fructus sit merces operæ, ac laboris stipendium, si operæ nulla fuit, si nullus in persoluendo officio labor: certè nec stipendium, nec merces debetur, imò nec accipi potest.

Sed hinc exurgit difficultas altera, quæ pars officij prætermissa obliget ad restitutionem? & cui ea facienda sit?

Suarez hanc regulam ponit, quoties omissio officij est mortalis, toties incumbit onus restitutionis. Cum quo ferè consentiunt Fillucius, & Diana qui docent esse debere omissionem vnus horæ integre: quæ scilicet etiam peccato lethali obnoxium reddat.

Ad alterum, cui ea facienda restitutio, etiam
conuenit

conuenit inter Doctores, faciendam esse aut fabricæ, aut egenis, aut applicari posse Missis, ac sacrificijs pro defunctis, nam & hi inter egentes reponi possunt.

§. 6.

Quale peccatum sit horarum omiſſio?

HAc in parte nihil referam ex mea ſententia, nihil ex me definiam: producam tantum Doctorum fidem, & authoritatem.

Angelus cenſet eum qui horas omittit, vel ex contemptu, vel ex conſuetudine, vel cum aliorum offenſione peccare lethaliter, ſecus autem ſi abſit contemptus, conſuetudo, ſcandalum: etſi enim irrepat aliqua negligentia, exiſtimat ex ea tantum contrahi noxam venialem.

Contra illum acriter pugnant Doctores alij, Canonici Iuris, ac legum Interpretes, quorum ea vox, ea eſt communis ſententia, eum qui horas omnes omittit ſine cauſa, mortalis culpæ reum argui.

Authoritati ſuffragatur ratio, quia cum lata lege vel recepta conſuetudine incumbat præceptum, & hoc in re graui, qui illud præterit obnoxius eſt grauioris noxæ.

Sed & altera hinc emanat quæſtio, an qui totum officium omittit cenſeatur ille vnicum dumtaxat lethale peccatum committere, an plura? tot ſcilicet quot horæ?